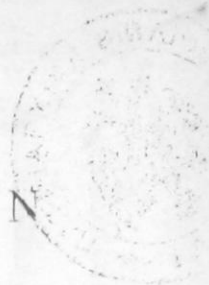

5309

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΓΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΧΑΛΚΗ

17-14

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙ-
ΣΤΗΡΙΟΥ

Συνοπτικῶς διαλαμβάνουσα τὴν ἐσωτερικὴν καὶ
ἐξωτερικὴν αὐτοῦ διαίτησιν

SMANOGGIO
MEGALOGGIO

Ἐπιμέλει τὸ πᾶν...
Περίανδρος.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1834.

1

φγ-140-

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ.

SI-MONOGLIO

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΧΑΛΚΗ

φγ-140-

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙ-
ΣΤΗΡΙΟΥ

Συνοπτικῶς διαλαμβάνουσα τὴν ἐσωτερικὴν καὶ
ἐξωτερικὴν αὐτοῦ διοίκησιν.

“Μελέτη τὸ πᾶν.”
Περίανδρος.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1834.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Μ' ἐπιθυμίαν ὑγιῶς παιδείας, καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας, ἐσυστήθη πρὸ ἐτῶν δύο καὶ ἡμίσεος Φροντιστήριον Φιλολογικὸν κατὰ τὸ Μοναστήριον τῆς Θεοτόκου τὸ ἐν τῇ Χάλκῃ νήσῳ πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Φιλομαθεῖς ἄνδρες κάτοικοι τῆς Βασιλευούσης ταύτης μεγαλοπόλεως, διὰ πολλῶν μὲν ἀγώνων καὶ ἐπιμονῆς ἀξιπαίνου τὸ Ἱερὸν ἐθεμελίωσαν τοῦτο Καταστήμα, ζῆλον δὲ διασώζουσι ἐνθερμον νὰ τὸ προβιβάσωσιν εἰς τὸ τελειότερον, ἕως νὰ κατασταθῇ ἄξιον τῶν ἐλπίδων καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως καὶ τῶν κόπων καὶ δαπανῶν, ὅσαι καταβάλλονται δι' αὐτό. Ἐπειδὴ δ' ἔβαλαν ἤδη τὸ ἔργον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δυνατῆς βελτιώσεως, καὶ ἐνεργεῖται ἢ κατὰ πάντα ἐνδεχομένη αὐξήσις τοῦ Καταστήματος τούτου, χρέος ἐκπληροῦντες ὀφειλόμενον εἰς τοὺς ἐρασὰς τῶν καλῶν, ἐκδίδομεν τὸν νεώτερον ὀργανισμόν καὶ τὴν διάταξιν τοῦ συνοπτικῶς. Δὲν δισάξομεν δὲ ὅτι θέλουσιν αἰσθανθῆ μεγάλην χαρὰν οἱ φίλοι τῆς παιδείας, βλέποντες πρώτην φοράν τώρα νὰ σερεόνηται διὰ τὴν ὁμογενῆ νεολαίαν Σχολεῖον ἀγωγῆς ἐνταύτῳ καὶ μαθήσεων, καὶ παιδευτήριον κατὰ θεωρίαν καὶ πράξιν. Ἀφ' οὗ δὲ μετ' ὀλίγον διορισθῶσι μὲ σκέψιν ὀριμωτέραν, καὶ σερεωθῶσι, θεσμοὶ προσφευῖς εἰς τὴν τῶν μαθητῶν ἡλικίαν, κατὰ τὸ κλίμα τοῦ τόπου, κατὰ τὰ ἰδιώματα τῶν κατοίκων καὶ κατὰ τὰς ἐπικρατεσέρας ἰδέας, ἴσως ἐκδώσωμεν δευτέραν καὶ πληρεσέραν διάταξιν τοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς νεολαίας συνισταμένου Φροντιστηρίου τούτου, ἀγέλλουσαν καὶ τὴν ἐλπίζομένην ἐκτέλεσιν ἕως τότε, ἢ ὅλων, ἢ τῶν περισσοτέρων.

Τὸ ἐν Χάλκῃ Φιλολογικὸν Φροντιστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ Μαθητῶν.

1. Μαθητῆς, ὃς τις μέλλει νὰ εἰσαχθῆ, μήτε νεώτερος πρέπει νὰ ἦναι τῶν 10 ἐτῶν, μήτε πρεσβύτερος τῶν 15. Ἀπὸ τὸν Αὐγούστου τοῦ 1834 ὁ κανὼν οὗτος εἶν' ἀπαραβίβαστος.

2. Ὅς τις ἀποδειχθῆ ὄχι ἀμεμπτος διὰ τὴν προλαβοῦσαν του διαγωγὴν, ἐνταῦτῳ καὶ ἀνεπίδεκτος διορθώσεως, δὲν εἶναι δεκτός.

Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς ἢ συγγενεῖς, ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλοι προσά-
ται τῶν μαθητῶν λογίζονται ὡς ἐγγυηταὶ των.

3. Εἰσφέρει ἔρανον ἐτήσιον καθεὶς γρόσια Τουρκικὰ δύο χιλιάδας, Ἄρ: 2000. Τὰ δὲ ἡμίση τούτων προπληρωτέα κατὰ ἐξάμηνον.

4. Εἶναι δεκτοὶ ἐκ πάσης τάξεως καὶ πατρίδος παῖδες ὁμογενῶν, ὅσοι ἔχουσι τὰ ἀνωτέρω τρία.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἶναι προδωρισμένος, διὰ νὰ μὴ προ-
ξενηται δυσχέρεια ἐκ τῆς πληθύος καὶ ἐμπόδιον εἰς τὰς προόδους των.
Προδωρισθῆ δ' ἀμεταθέτως Ἄρ: 80.

Σημείωσις. Οἱ ἤδη εὐρισκόμενοι μαθηταὶ καὶ οἱ ἔτοιμοι νὰ
εἰσαχθῶσι κατ' αὐτὰς, δι' ὅσους ἐδόθη παρὰ τῶν Ἐφόρων ἄδεια, εἶν'
67.

ΚΕΦ. Β΄.

Περὶ τῆς σωματικῆς περιποιήσεως.

1. Ἐκάστος ἔχει ἐν ἰδιαιτέρον οἶκημα καλῶς εὐτρεπισμένον διὰ
χειμῶνα καὶ θέρος, ἕως νὰ κατασκευασθῶσι μετὰ ταῦτα κοιναὶ καὶ
εὐρύχωροι αἴθουσαι διὰ πολλοὺς ὁμοῦ.

Κατὰ δὲ ἀνάγκην συνοικοῦσι καὶ δύο ἢ τρεῖς, ὅσων ἢ διαγω-
γῆ ἐγκριθῆ, καὶ ἡ σεμνότης ἀποδειχθῆ.

2. Θεωρεῖσθαι σεμναὶ καὶ προβεβηκυῖαι περιποιῶνται τοὺς μα-
θητὰς μητρικῶς, ἐκάστη προδωρισμένον ἀριθμὸν, ὅσων δύναται μὲ
ἀνεσιν.

3. Ἐπιμέλεια γίνεται μεγάλη διὰ τὴν τῶν ἐνδυμάτων καθαρότητα.
Διὰ τοῦτο ἀλλάζουσι συχνὰ, τοῦλάχιστον δύο φορές καθ' ἑβδομάδα.

4. Καθ' ἐσπέραν ἐτοιμάζεται ὁ τοῦ χειμῶνος λύχνος δι' ὅλην τὴν
νύκτα.

5. Παρατηροῦνται καὶ τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ βρώσιμα νὰ ἦναι καθα-
ρότατα, διὰ νὰ μὴ προξενηθῆ βλάβη ἐκ τῆς τούτων ἀμελείας εἰς
τὴν υἱείαν τῶν νέων.

6. Ἐσθίουσι κοινῶς Διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ ὁμοῦ τρεῖς φορές τὴν
ἡμέραν. Πρόγευμα μετὰ τὴν ἐωθινὴν προσευχὴν, συνιστάμενον ἀπὸ
ἄρτον, γάλα, σάκχαρον καὶ καφέν, γεῦμα ἀπὸ 4 πινάκια καὶ
ὀπώραν, καὶ δεῖπνον ὁμοίως ἀπὸ 4 διαφέροντα τῶν τοῦ γεύμα-
τος καὶ ὀπώραν.

7. Τὰς ὥρας τῆς ἀναψυχῆς συγχωροῦνται τὰ ἀθῶα καὶ γυμνασι-
κὰ ἀθურμάτια, ὅσα εἰσῆχθησαν ὡς ἀναγκαῖα μαθήματα εἰς πολλὰ
Σχολεῖα τῆς Εὐρώπης.

8. Εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ εἰς ἀναψυχὴν δαπανῶσι 5 ὥρας τοῦ ἡ-
μερονυκτίου, 7 δὲ εἰς ὕπνον καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ 12 εἰς παραδόσεις
καὶ μελέτην.

9. Περίπατος γίνεται κοινὸς τὰς Κυριακάς καὶ Ἐορτὰς Διδασκά-
λων ὁμοῦ καὶ μαθητῶν ὅλων εἰς διάφορα εὐάρεστα μέρη τῆς νήσου
καὶ περὶ τὸ χωρίον ὅταν δὲν ἦναι φόβος μολυσμοῦ.

10. Τοὺς δύο μῆνας τοῦ θέρους δις τῆς ἑβδομάδος λούονται εἰς τὴν
θάλασσαν ὑπὸ ἐπιστάσιαν δύο Διδασκάλων τοελάχιστον.

11. Τὸν χειμῶνα δὲν λείπει ἀνθρακιά εἰς κανὲν οἶκημα.

12. Ἐγινε φροντίς περὶ Ἰατροῦ καὶ ἰατρικῶν, καὶ ἕως τώρα δὲν
ἐβάνη παράδειγμα ν' ἀσθενήσῃ μαθητῆς, καὶ λάβῃ ἀνάγκην Ἰα-
τροῦ· καὶ τὰ πολλὰ ἰατρικὰ μένουσιν ἄχρηστα. Ὁ ὑγιερὸς ἀήρ,
τὸ θαυμάσιον κλίμα, ἡ σπανία θέσις καὶ αἰ λαιπαὶ φυσικαὶ χάρι-
τες τοῦ Σχολείου τούτου, εἶναι ἀρκετὰ φημισμένοι. Διὰ τοῦτο
οὐδὲ μέλλουσι, φαίνεται, νὰ χρειασθῶσιν ἰατρὸν ποτὲ, ὅσοι ἀνα-
πνεύουσι τὸν ἀέρα τούτον, ὃς τις πολλοὺς νεηλυδας φιλασθένους
ἀνέβρωσε καὶ κατέστησεν υἱεῖς.

Τόπον προσφύερον τούτου καὶ διὰ τὴν υἱείαν καὶ διὰ τὴν
ἰσυχίαν οὐδεὶς ἐδυνήθη νὰ εὖρη ἕως τώρα διὰ Σχολεῖον, οὔτε
εἰς τὰς ἐντὸς, οὔτε εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως θαυ-

μασίας καὶ ζωγραφικῆς τοποθεσίας.

13. Ὅσοι καὶ ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὸ Φροντιστήριον καπνίζονται πάντοτε, καθυποβαλλόμενα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὑγειονομικά. Ἐν καιρῷ δὲ πανόλους γίνεται μεγίστη καὶ αὐστηροτάτη ἐπιμέλεια καὶ εἰς τὰ εἰσερχόμενα καὶ εἰς τὰ ἐξερχόμενα.

ΚΕΦ. Γ.

Περὶ τῶν Θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν.

1. Τὸ Φροντιστήριον φυλάττει ἀπαράτρωτα τὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δόγματα, ὁμοίως καὶ τὰ ἔθιμα αὐτῆς.

2. Προσευχὴ κοινὴ γίνεται δις τῆς ἡμέρας, τὸ πρῶτ' ἑωθινὴ, καὶ ἀποδειπνός μετὰ τὸν δεῖπνον.

3. Τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτὰς παρευρίσκονται καὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Λειτουργίαν ἀνελλιπῶς.

4. Γέρον καὶ Σεβάσμιος Ἱερεὺς τελεῖ τὴν Μυσαγωγίαν καὶ ψάλλει τὰς Ἀκολουθίας, καὶ εὐλογεῖ τὴν τράπεζαν εἰς τὴν ἑναρξιν καὶ εἰς τὸ τέλος μετὰ τὰς συνήθεις εὐχὰς καθ' ἡμέραν. Ὁ αὐτὸς καὶ πνευματικῶς δέχεται τοὺς λογισμοὺς τῶν μαθητῶν εἰς ἐξομολόγησιν.

5. Μεταλαμβάνουσιν ὅλοι τετράκις τοῦ ἑνιαυτοῦ.

6. Πᾶσα ἀσχημοσύνη καὶ αἰσχρολογία, καὶ ἡ ἀθωοτέρα φαινομένη ἀταξία, ἢ λόγος καὶ λέξις ἀπλῆ κατὰ τῶν καθεσῶτων καὶ ὄνειδισμοὶ μετὰ λέξεις βαρβαρικὰς, εἴτε ἀπὸ μαθητῶν μεταξὺ τῶν, εἴτε ἀπὸ τοῦ Διδασκάλου, εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένα· καὶ ἡ μικρὰ τῶν παραβάσεων ἱκανοποιεῖται μετὰ πεινὴν διορισμένην.

7. Οἱ Διδάσκαλοι φέρονται πρὸς τοὺς μαθητὰς ὡς πρὸς τελείους ἄνδρας, μετὰ τρόπον εὐγενικόν, καὶ μετὰ σεμνὴν ἰλαρότητα, μήτε τυραννικῶς σκυθρωπάζοντες, μήτε μικροπρεπῶς οἰκονόμοι.

8. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ εἶναι ἰσότιμοι καὶ θεωροῦνται ὡς υἱοὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

9. Παιδαγωγοὶ ἐπίτηδες διορισμένοι ἐπαγρυπνοῦσιν ἀδιαλείπτως εἰς τὴν διαγωγὴν, εἰς τὰς πράξεις, εἰς τοὺς λόγους, εἰς τὰς μελέτας,
εἰς

εἰς τὴν ἀναφυγὴν εἰς τὰς ὥρας τοῦ ὕπνου, τῆς ἐξυπνίσεως καὶ τῶν μαθημάτων, προλαμβάνοντες νὰ μὴ γίνωνται παραδρομαὶ, καὶ παιδεύοντες ἢ διορθώνοντες ὅσας συμβῶσιν. Οἱ αὐτοὶ τοὺς ὁδηγοῦσι καὶ εἰς τὰς διαφόρους κλάσεις, τοὺς συνοδεύουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πανταχοῦ.

10. Διδασκαλία θρησκευτικὴ γίνεται κατὰ τὸ παρὸν ἢ Κατήχησις τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελίου ἐξήγησις μετὰ παρεμβολὰς ἠθικὰς, εἰς δὲ τὴν Κατήχησιν ὑποσυνάπτεται ἀκολούθως καὶ Θεολογία ὑψηλότερα.

11. Καθολικῶς τὸ κατὰ τὴν τάξιν τοῦτο γνωρίζει δύο κύρια καθήκοντα καὶ χρεὴ ἐσωτερικά, τὴν Διδασκαλίαν τῶν φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν καὶ Θεολογικῶν γνώσεων, καὶ τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν προσίμων τοῦ διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν Πατρικῶν Διαγμάτων καὶ τῆς ἀσκήσεως εἰς ζωὴν ἑνάρετον.

Τὸ δὲ ἐξωτερικὸν καθήκον, ἤγουν τὸ περὶ τῆς ὑγιείας, εἶπαμεν ἀνωτέρω (Κεφ Β').

ΚΕΦ. Δ.

Περὶ Σπουδασμάτων.

1. Ἐνασχολοῦνται καθ' ἑκάστην 12 ὥρας εἰς σπουδὰς (Κεφ. Β'. 8). Ὅς τις δὲ θελήσῃ δύναται καὶ μίαν ὥραν τοῦ ὕπνου νὰ δαπανήσῃ εἰς μελέτην.

2. Αἱ μελέται γίνονται κατὰ τάξιν διορισμένην παρὰ τοῦ Διδασκάλου, τότε καὶ ποῖα πρέπει νὰ μελετῶσι, καὶ πόσην ὥραν καὶ πῶς.

3. Ἐκαστος ἐξετάζεται καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὴν ἀναλυτικὴν καὶ κατὰ τὴν συνθετικὴν μέθοδον εἰς τὸ τῆς προλαβοῦσας μάθημα. π.χ. εἰς τὴν τῶν διαλέκτων μάθησιν, ἀπὸ τὴν διδασκαλιαν εἰς τὴν μητρικὴν, καὶ ἀπὸ ταύτην εἰς ἐκείνην. Τὸ δὲ τῆς ἡμέρας κατ' ἰδίαν τοῦ προμελέτην ἐξηγεῖ κατὰ δύναμιν προτοῦ νὰ τὸ διδαχθῇ.

4. Δι' ὅλης τῆς ἐβδομάδος γίνεται παράδοσις. Κατὰ δὲ πᾶν Σάββατον ἐπαναλήψις τῶν μαθημάτων τῆς ἐβδομάδος καὶ ἐξέτασις, ἐπὶ δὲ θεωρία γυμνασμάτων, ἢ μεταφρασμάτων ἐκτάκτων, ἤγουν

ἐκτὸς τῶν γιγνομένων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

5. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὁμοίως ἐξέτασις τῶν μαθημάτων ὄλων τοῦ μηνὸς ἐκείνου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Διδασκάλων.

6. Κατὰ δ' ἐξάμηνον γίνεται γενικωτάτη ὄλων τῶν ἕως τότε παραδοθέντων δοκιμασία, παρόντων καὶ τῶν γονέων καὶ συγγενῶν, καὶ ἄλλων προθύμων.

7. Διακοπὰς ἄλλας δὲν ἔχει, εἰμὴ 10 ἡμέρας περὶ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, 10 τὸ Πάσχα, καὶ 30 περὶ τὸν Αὐγούστον. — Κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἢ τοῦ Αὐγούστου διακοπὴ δὲν ἔγινε, διὰ τὴν μὴ διακοπὴν ἢ μεταβύθμισις ἤδη ἀρχομένη.

8. Βραβεῖα καὶ πινναὶ διορίζονται ἀνάλογοι τῆς ἐλλείψεως καὶ τῆς ἀρετῆς, καταγεγραμμένοι εἰς ἰδιαίτερον Πίνακα. Πινναὶ δὲ κύριως εἶναι ἢ πολλαπλῆ ἐκτέλεσις τοῦ ἀμεληθέντος ἔργου, ἢ ἀντιγραφὴ καὶ ἀποσημίσις μαθήματος διοριζομένου παρὰ τοῦ Διδασκάλου· διὰ δὲ βαρυτέρας προσίθεται καὶ νησεῖα, ἢ ἀποσέρσις τῶν συγχωρημένων εὐθυμιῶν, ἀναφυγῆς, περιπάτου κ.τ.λ.

9. Εἰς ἐβδομαδιαῖον κατάλογον καταγράφεται ἢ καθ' ἐκάστην διαγωγὴ καθενὸς, καὶ ἡ ἐπιμελεία του καὶ ἀμέλεια. Καὶ οὕτως εὐκόλως γίνεται ὑπολογισμὸς, καὶ μετὰ πολὺν καιρὸν, τῶν καὶ μικροτάτων κινημάτων ἐκάστου μαθητοῦ.

ΚΕΦ. Ε.

Α'. Περὶ Μαθημάτων.

1. Ἡ κυρία καὶ βᾶσιμος σπουδὴ εἶναι ἢ τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

2. Διδάσκονται καὶ διάλεκτοι Γαλλικὴ καὶ Ἰταλική.

3. Ὅς τις δὲν προοδεύει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας, ἢ τὰς ἀμελεῖ, δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ μανθάνῃ ξένας διαλέκτους.

4. Ἐκαστος μαθητὴς δύναται νὰ διδαχθῇ ἕως τέσσαρα εἶδη μαθημάτων τὴν ἡμέραν κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀντιληπτικῶν τοῦ δυνάμεων, περισσότερα ὅμως ὄχι, διὰ τὴν μὴ διδάσκηται πολλὰ καὶ

μανθάνῃ μηδεν.

Β'. Ὅσα διδάσκονται ἤδη.

1. Ἑλληνικὴ φιλολογία εἰς 4 κλάσεις, ἦγουν, Ποιηταί, Θουκυδίδης, Δημοσθένης καὶ Ἰσοκράτης, Στιχομετρία Ἑρωελεγειακὴ, Θεματογραφία, ἀναλύσεις Συντακτικαὶ καὶ Τεχνολογικαὶ καὶ Ἐπιστολική.

2. Μαθηματικά, ἦγουν Τριγωνομετρία καθ' ἐκάστην εἰς τοὺς προχωρημένους· εἰς ὅλους δὲ τοὺς λοιποὺς Ἀριθμητικὴ καὶ Γεωγραφία παρ' ἡμέραν.

3. Φιλοσοφία καθ' ἐκάστην εἰς μίαν Κλάσιν.

4. Γλῶσσα Γαλλικὴ ὁμοίως εἰς 4, ἦγουν· Βολέις, Λαφονταῖνος, Λίος Ἀνάχαρσις καὶ Τηλέμαχος, Στιχομετρία, Ἐπιστολογραφία καὶ Θεματογραφία ἐξ ὑπαγορευσεως Ἰταλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς εἰς τὸ Γαλλικόν, ἀναλύσεις Συντακτικῆς, καὶ Τεχνολογικῆς, ἀνάγνωσις καὶ ὁμιλία.

5. Ἰταλικὴ, καὶ αὐτὴ εἰς 4, Ἀλφριέριος, Γάσσοι, Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ, ἀνάγνωσις καὶ μετάφρασις ἀμυθαία, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως μετὰ τὴν Γαλλικὴν.

6. Ἱερὰ Κατήχησις κατὰ πᾶν Σάββατον εἰς ὅλους, καὶ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐξήγησις τοῦ τῆς ἡμέρας Εὐαγγελίου (Κεφ. Γ'. 11).

7. Καλλιγραφία καθ' ἐκάστην εἰς ὅλους.

8. Ἐνὸς αὖτε διαρκεῖ τὸ μάθημα, ὁμιλοῦσι μεταξύ των εἰς τὴν διδασκόμενην γλῶσσαν, εἰς μὲν τὸ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς, Γαλλιστὴ καὶ Ἰταλιστὴ, εἰς δὲ τὸ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῶν ἐπιστημῶν, εἰς καθαρὰν ἀπειλητικὴν. Τὰς δὲ ἄλλας ὥρας τῆς ἡμέρας μεταξύ των εἶναι διορισμένον νὰ ὁμιλοῦσι παρ' ἡμέραν Γαλλικὰ καὶ Ἰταλικὰ πρὸς τὸ παρὸν.

9. Ἐπὶ Τραπεζῆς γίνεται ἀνάγνωσις βιβλίου τινὸς ὠφελίμου, ἤδη δ' εὐληπτος Ἀποθήκη ἐπιστημῶν, τὴν ὁποίαν ἀκροάζονται μετ' ἄκραν προθυμίαν, καὶ ἀποκρίνονται μετ' ἰκανὴν ἀκρίβειαν, ὅσα ἐρωτηθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀναγνωσθέντα.

Υποσυνάπτουσιν δ' ἀκολουθῶντες εἰς ταῦτα Ἱστορία Ἱερὰ καὶ Παγκόσμιος, Ἠθικὴ ἀπλουσία, Μυθολογία, Ἀρχαιολογία, Βυζαντινὴ, Ποιητικὴ, Φυσικὴ καὶ Θεολογία.

Γ'. Τὰ ἐλπιζόμενα ἐν ἑλίγῳ.

1. Τουρκικὴ γλῶσσα μετὰ τὰς γνώσεις ὁμοῦ τῆς Ἀραβικῆς καὶ

Περσικῆς τὰς ἀναγκαίας εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς ἐπικρατούσης γλώσσης τούτης.

2. Ἀγγλικὴ καὶ Λατινικὴ.

3. Ἐμπορικὴ Σπουδὴ μὲ τούς ἀναγκαίους κλάδους τῆς, οἷον Διπλογραφίαν, γνώσεις περιστατουμένας τῶν διαφορῶν πραγματειῶν καὶ τούς ἐμπορικοὺς νόμους.

4. Μουσικὴ.

5. Ζωγραφικὴ.

6. Ἀναπλήρωσις καὶ τῶν λοιπῶν ἐλλείψεων, ὅσων ὁ καιρὸς διδάξῃ ἀναγκαίαν καὶ εὐκὺλον.

α. Ἀπὸ τὸν ζῆλον τῶν τῆς παιδείας ἐρασῶν ἐλπίζεται νὰ πλουτισθῇ τὸ Φροντιστήριον ἀπὸ Πειραματικὰ ὄργανα τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν γνώσεων ἐντὸς ὀλίγου, καθόσον ἐπιτρέψωσιν οἱ πόροι, πληρέστατα.

β. Ἐγένεν ἀρχὴ συστάσεως βιβλιοθήκης μὲ ἀπόφασιν νὰ πλουτίζηται κατ' ἔτος ἀπὸ τ' ἀξιολογώτερα βιβλία τῶν σοφῶν διαλέκτων.

ΚΕΦ. 5'.

Διατάξεις τινὲς γενικαί.

1. Ἄνδρες φιλογενεῖς καὶ φιλομαθεῖς ἔχουσι τὴν ἐφορίαν τοῦ Καταστήματος, καθολικῶς ἐπιστατούντες καὶ ἐπιμελούμενοι διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἐνεσώσης ἀρμονίας, διὰ τὴν δυνατὴν βελτίωσιν, διὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων, διὰ τὰ πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ ἡσυχίαν τῶν μαθητῶν ἀναγκαῖα, καὶ γενικῶς δι' ὅλα τὰ συντείνοντα εἰς τὴν τοῦ Ἱεροῦ τούτου σκοποῦ ἐπίτευξιν.

2. Πέντε Διδάσκαλοι παραδίδουσι τὰ ἀναγεῖρας μαθήματα, διὰ δὲ τὰ μέλλοντα εἶδη ζητοῦνται ἄλλοι.

3. Δεκαεὶς ὑπηρετᾷ φροντίζουσι διὰ τὰς διαφοροὺς ὑπηρεσίας, ἕκαστος ἔχων τὴν προσδιωρισμένον ἔργον.

4. Χωρὶς ἀνάγκην δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν μήτε ὑπρέτης νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς μαθητὴν, μήτε αὐτὸς πρὸς ἐκεῖνον.

5. Ὁ μαθητὴς εἰσάγεται μὲ ἐγγραφοὺς ἀδειαν ἀπὸ τούς Ἐφόρους.

6. Κανεὶς ξένος, εἴτε γονεὺς μαθητοῦ, εἴτε ἄλλος δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ χωρὶς ἐγγραφῶν ἀδειαν ἀπὸ τούς Ἐφόρους.

7. Μαθητὴς δὲν ἐξέρχεται διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπ' οὐδεμιᾶ προφάσει. Ὅταν δὲ ᾖ νὰ εἴη μεγίστη ἀνάγκη, πρέπει νὰ ἔχη ἐγγραφοὺς ἀποδείξιν παρὰ τῶν Ἐφόρων κατ' αἰτήσιν τῶν γονέων.

8. Εἶναι συγχωρημένον νὰ σέλλωσιν οἱ γονεῖς γλυκύσματα, ἢ ἄλλα βρώσιμα πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν.

9. Πᾶσα ἐπιστολὴ καὶ πᾶν πρᾶγμα σελλόμενον πρὸς μαθητὴν ἐγχειρεῖται διὰ τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ἀπακρίσεις ὁμοίως ἀποσέλλονται δι' αὐτοῦ.

10. Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πρὸς μαθητὴν ἐπιστολῆς πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ ἐπισέλλοντος. Εἰ δὲ μὴ, δὲν τὸν ἐγχειρεῖται καὶ ῥίπτεται εἰς τὸ πῦρ.

11. Ὅλα τὰ ἐπιπλα καὶ τὰ βιβλία τῶν μαθητῶν καταχωρίζονται εἰς Κώδικα ἐξεπίτηδες παρεσκευασμένον.

12. Θέλει διαταχθῆ καὶ ἐνδυμα σύμμορφον εἰς ὅλους τοὺς μαθητάς, καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν ἐνδυμάτων κατὰ χρώματα ὠρισμένα.

13. Τῶν μερικωτέρων καθηκόντων ἡ διάταξις ἀφ' οὗ συντεθῆ μετ' ὀλίγον κατὰ πλάτος, θέλει χρησημεύει πρὸς ὁδηγίαν καὶ Διδασκάλων, καὶ μαθητῶν, καὶ ὑπηρετῶν.

Φίλοι Ὁμογενεῖς!

Ἴδου ἐν συνόψει ὁ Ὄργανισμὸς τοῦ ἀρτισυστάτου Φροντιστηρίου καὶ ὁ σκοπὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεβλέπει, νὰ ἐμφυτεύσῃ δηλαδὴ τὴν ἀληθῆ παιδείαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων. Παιδεύεται ἀληθῶς, ὅστις μανθάνει ὄχι μόνον τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, καὶ τὸ πόσον τέλειον δημιουργία εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ πόσον τέλεια δύναται νὰ πράξῃ, καὶ ὅστις συγχρόνως μαρμάρωνει τὰ ἔθη του καὶ προσδιατίθεται εἰς τὸ νὰ ζῇ πάντοτε ὡς ἀληθῶς πεπαιδευμένος, καὶ πράττει ὡς τοιοῦτος κατὰ δύναμιν.

Ἄρετή καὶ Μιᾶθησις, ὅσον εἶναι σαρξάτα καὶ ἀναγκαῖοτάτα

εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, πόσον ἀκατάληπτος νομίζεται ὁ περὶ τούτων λόγος ἀπὸ πολλούς. Διὰ δὲ τὴν ἀδιάλειπτον ἐπανάληψιν τούτων, συνέβη καὶ εἰς αὐτὰ, φαίνεται, ὅτι συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ὁρατά. Καθὼς ἐκεῖνα δὲν ἀντιλαμβάνεται ὁ ὀφθαλμὸς, ὅταν ἦναι ἢ ἀπόστατα ἢ πολλὰ πλησίον εἰς αὐτὸν, καὶ ἐντὸς τῆς ὀπτικῆς ἐξίτης, οὕτω τὰ δύο ἀναγκαϊότατα εἰς συντήρησιν ψυχῆς λογικῆς καὶ ζώου λογικοῦ καὶ ψηλαρητὰ σχεδὸν ταῦτα πράγματα, θεωροῦνται ὡς μὴ ἀναγκαῖα καὶ δυσνόητα, καὶ ὡς λέξεις ἀρηρημένοι καὶ ἀπλῶς λεγόμενοι.

Μάθησις, Παιδεία καὶ Σοφία εἶναι ὅσα μαθάνει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πρώτην σιγήν τῆς γενέσεώς του ἕως εἰς γῆρας μακρόν. Καὶ ὅσα διδάσκονται εἰς Σχολεῖα δὲν εἶναι οὐσιωδῶς διάφορα, ἀπ' ὅσα μαθάνει καθεὶς εἰς τὸ μέγα Σχολεῖον τοῦ Κόσμου. Κατὰ τοῦτο δὲ διαφέρουσιν, ὅτι ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ μάθῃ ὀλιγώτατα διὰ τῆς ἰδίας πείρας, καὶ ἐκεῖνα ἀτελῶς καὶ κατ' ἐπαγωγὴν, εἰς τὰ Σχολεῖα διδάσκειται μεθοδικῶς καὶ συστηματικῶς καὶ ἐντελέστερον πείρας πολλοτάτων διὰ μιᾶς καὶ γνώσεως ἀπειρούς.

Ἀρετὴ δὲ τὸ νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅσον δυνατὸν περισσότερον καὶ ἀμοιβαίως, καθόσον αὐτὸς ὠφελεῖται ἀπ' αὐτήν. Ὅστις μάθῃ νὰ θεωρήσῃ γενικώτερον τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἐξετάσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς, τὰς ἀτελείας τῆς καὶ τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας, ἐκεῖνος δύναται νὰ ἦναι καὶ ὠφελιμώτερος εἰς αὐτήν. Οὗτος εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς καὶ τῶν λοιπῶν μαθήσεων, νὰ καταλάβῃ τὴν φύσιν τοῦ ὁ ἀνθρώπου, τὴν φύσιν τοῦ κόσμου, καὶ νὰ μὴ εἰσθῆ ἕως ἐκεῖ, ἀλλὰ γνωρίζων καὶ τὰς δυνάμεις του μὲ ὅλας αὐτὰς νὰ ἀγωνίζηται διὰ τὸ καλὸν τῶν ὁμοίων τοῦ ἀνθρώπου.

Διὰ τῶν δύο τούτων θεωρητικῆς, δηλαδὴ, καὶ πρακτικῆς παιδείας, ὡς διὰ δύο πτερυγῶν πετᾶ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ ἀχανές διάστημα τῆς τελειότητος, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ φθάσῃ μὲν δὲν δύναται διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀσθένειαν, πάντοτε ὅμως γίνεται πλησιέστερος.

Τὰ σώματα διαίρουσιν οἱ Φυσικοὶ εἰς τρία Βασίλεια, εἰς τὸ τῶν ὀρυκτῶν, εἰς τὸ τῶν φυτῶν, καὶ εἰς τὸ τῶν ζώων· εἰς δὲ τὸ τρίτον ἐμπεριλαμβάνουσι καὶ τὸν ἀνθρώπου σωματικῶς θεωρούμενον. Ἄλλοι

δὲ παρατηροῦντες τὰς ἀσυγκρίτους χάριτας, μὲ τὰς ὁποίας ἐπρόικισεν ἡ Δημιουργὸς δυνάμεις τὸ τελειότατον ζῶον τοῦτο, δικαιότερον τὸ καταχωρίζουσιν εἰς τέταρτον καὶ ἕξοχον Βασίλειον.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὸν κάμνει ἄξιον τῆς τιμῆς ταύτης εἶναι ὁ ἐνὸν λόγος ἢ τὸ λογικόν. Τούτου δὲ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ νὰ τάνη καὶ ἀποβλέπῃ πάντοτε εἰς τὸ ἄπειρον· ἤγουν εἰς ὅλας τοῦ τὰς θεωρίας καὶ ἐνεργείας ποτὲ νὰ μὴ δέχηται ὄρια, καὶ νὰ ἐπιθυμῇ τί περισσότερον παρ' ὅσα ἔχει καὶ ἀπέκτησε.

Τοῦτο ὅμως διὰ νὰ τὸν ἀνυψώσῃ τόσον ἀπὸ τὰ λοιπὰ ὄντα ἀπαιτεῖ ἀπ' αὐτὸν καὶ ἀνάλογον καλλιέργειαν τοῦ Νοῦς καὶ ἀναλόγους πράξεις. Ἀλλῶς παραβαλλόμενος ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ λοιπὰ ζῶα καὶ μὲ τὰ φυτὰ αὐτὰ, εὐρίσκεται πολὺ ἀτελέστερος κατὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἀναλογίαν. Διότι τοῦ φυτοῦ καὶ τοῦ ζώου ἡ τελειότης συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἔχῃ τὰ συνθετικὰ καὶ ἀναγκαῖα εἰς τὸ εἶδος τοῦ ὄργανα, καὶ νὰ προάγῃ τὸν καρπὸν ὠραιότατον καὶ ἀνελλιπῆ, ἢ νὰ πράττῃ τὸ ἔργον σκοπιμώτερον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι διωρισμένον ἀπὸ τὴν φύσιν κατὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς γεννητικὴν δυνάμιν καὶ κατὰ τὴν ἔμφυτον ὄρμη. Ταῦτα δὲ νὰ κατασαθῶσι τελειότερα εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον. Διὰ τὸν ἀνθρώπου ὅμως τελειότης προσδιωρισμένη δὲν ὑπάρχει. Ἄπειρον εἶναι τὸ διάστημα μεταξύ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ τέλους, τὸ ὁποῖον ζητεῖ· ζητεῖ δὲ βαθμῶν ταιούτων, ὅπου ἂν ἐδύνητο νὰ φθάσῃ ἢ θείεν εὐρεῖ τὸ ὄν τὸ ἀπειροτέλειον. Τοῦτο ὅμως εἶν' ἔργον φύσεως τελειοτάτης. Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ διατρέξῃ τὸ μεταξύ τοῦτο διάστημα, πλὴν πάντοτε τρέχει καὶ προχωρεῖ, καὶ πάντοτε γίνεται πλησιέστερος.

Πόσῃ εὐγένειαν ἐχάρισεν ὁ Δημιουργὸς εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου! καὶ εἰς πόσον ὑψηλὸν σκοπὸν τὸν ἔχει διωρισμένον, καὶ εἰς ὁποῖον λαμπρὸν εἶδον! Πότε λοιπὸν ἢ πῶς πλησιάζει εἰς τὴν τελειότητα, ἢ κάλλιον τῶν ὄντων γίνεται ἄνθρωπος; Τὸ λογικὸν τὸν κάμνει νὰ ἐπιθυμῇ ἄπειρα. Ἐὰν λοιπὸν ἀφήσαντες κατὰ μέρος τὰς τοῦ σώματος ἐπιθυμίας, ἐρευνήσωμεν τὰς τῆς ψυχῆς ἐρέσεις, αὐτὴ κυρίως καὶ ἀρχικῶς ἐφέρεται ἀπολύτως νὰ μαθάνῃ πάντοτε καὶ νὰ ἀποκτῇ γνώσεις, καὶ ἀκολούθως νὰ ἐπιχειρῇ καὶ εἰς τὸ νὰ ἐάλλῃ εἰς

πράξιν πολὺ μέρος καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν της. Ὅσον ἄρα περισσότερα μανθάνει ὁ ἄνθρωπος καὶ πράττει ἀναλόγως, τόσον προχωρεῖ εἰς τὴν τελειότητα, καὶ γίνεται ἀξιώτερος νὰ λέγεται λογικός.

Ἄτελεια εἰς πᾶν σῶμα ὀργανικὸν ἀξιοκατάκριτος εἶναι, ὄχι ἢ εἰς ὀλίγα τινὰ συμβαίνουσα τυχαία ἔλλειψις μέλους τινός, ἀλλ' ἢ ἀμέλεια τῆς ἐνδεχομένης καλλιεργείας. Οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος μένει ἀτελέστατος καὶ ἀνάξιος τοῦ ὀνόματός του, ἐνόσω μένει ἀδιάφορος εἰς τὸ νὰ καλλιεργήσῃ τὸν νοῦν του, καὶ δὲν τείνει εἰς τὸ τέρμα, διὰ τὸ ὅποιον ἐδημιουργήθη· ἤγουν ἐνόσω δὲν βάλλει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἰδιάζουσαν εἰς αὐτὸν ἔμφυτον ὀρυμνίαν. Καλλιεργεῖ δὲ ἑαυτὸν ὅταν τὸν νοῦν του κοσμήῃ μανθάνων παρ' ἄλλων, ὅσα δύναται, σκέπτεται καὶ κρίνη καὶ αὐτὸς πάντοτε, ὅσα ἀντιλαμβάνεται, καὶ ὅταν πράττῃ συμφώνως μὲ ταῦτα.

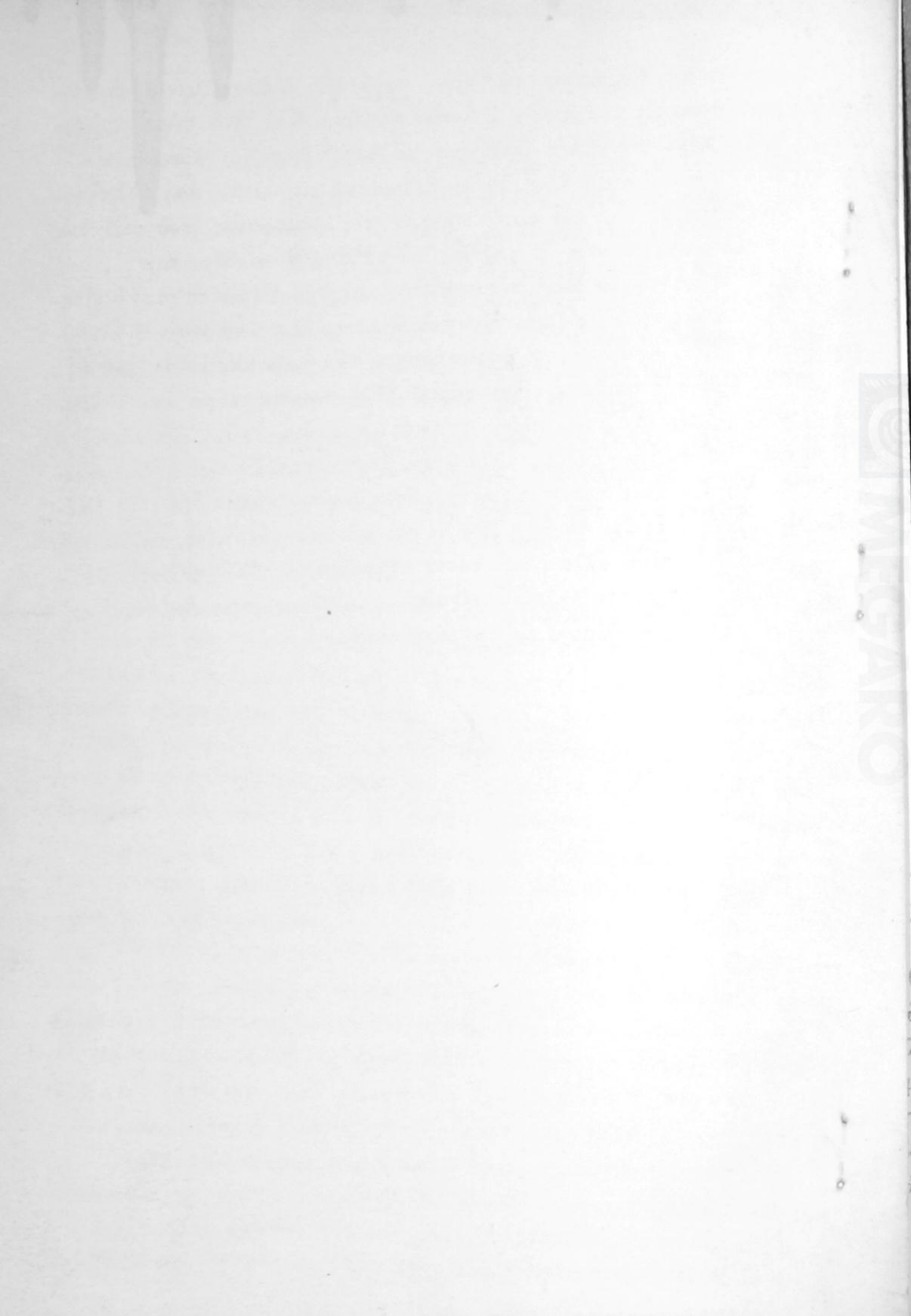
Διὰ νὰ λαμβάνωσι λοιπὸν ὀδηγίας ὀρθὰς καὶ μανθάνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ πῶς γίνονται ἀξιοὶ τοῦ ὀνόματός των συνιστῶνται τὰ διδασκτήρια, τὰ δικάω τῷ λόγῳ Ἄ ν θ ρ ῶ π ῶ ν ἔ ρ γ ο σ ἶ ἄ σ ι α. Εἰς ταῦτα μορφώνονται καὶ γίνονται ταυτοὶ, ὅποιοι ἔπρεπε νὰ ἦναι κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ Δημιουργοῦ. Διότι διδάσκονται εἰς ὁποίαν εὐγενῆ φύσιν ἐπλάσθησαν, ποῖα νὰ μάθῃ καὶ νὰ πράξῃ ἐδυνήθη καὶ δύναται ὁ ἄνθρωπος, ὅποια ἐκ τούτων χρεωσῶσι καὶ διατί. Πόσον μέγα καὶ ὑπέρτατον ἔργον ὁ Κόσμος, καὶ πόσον μεγαλοεργὸς καὶ παντοδύναμος πρέπει νὰ ἦναι ἡ Θεία οὐσία ἣτις τὸν ἔπλασε, τὸν συνέχει καὶ τὸν συντηρεῖ.

Τοῦτο τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἔργον ἐπαγείλλονται τὰ διδασκαλεῖα κυρίως. Τοῦτο πρέπει νὰ νομίζωσι χρέος των καὶ αὐτὰ, καὶ οἱ ἄλλοι τοῦτο νὰ περιμένωσιν ἀπ' αὐτά. Καὶ ὅπου ἐλλείπουσι πρέπει νὰ γίνεσθαι φροντίς νὰ συζηθῶσι, διὰ νὰ διδάσκηται ἀληθῶς ἢ ὄντως τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν, ἢ τέχνη τοῦ βίου, ἢ μᾶλλον ἢ τέχνη τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

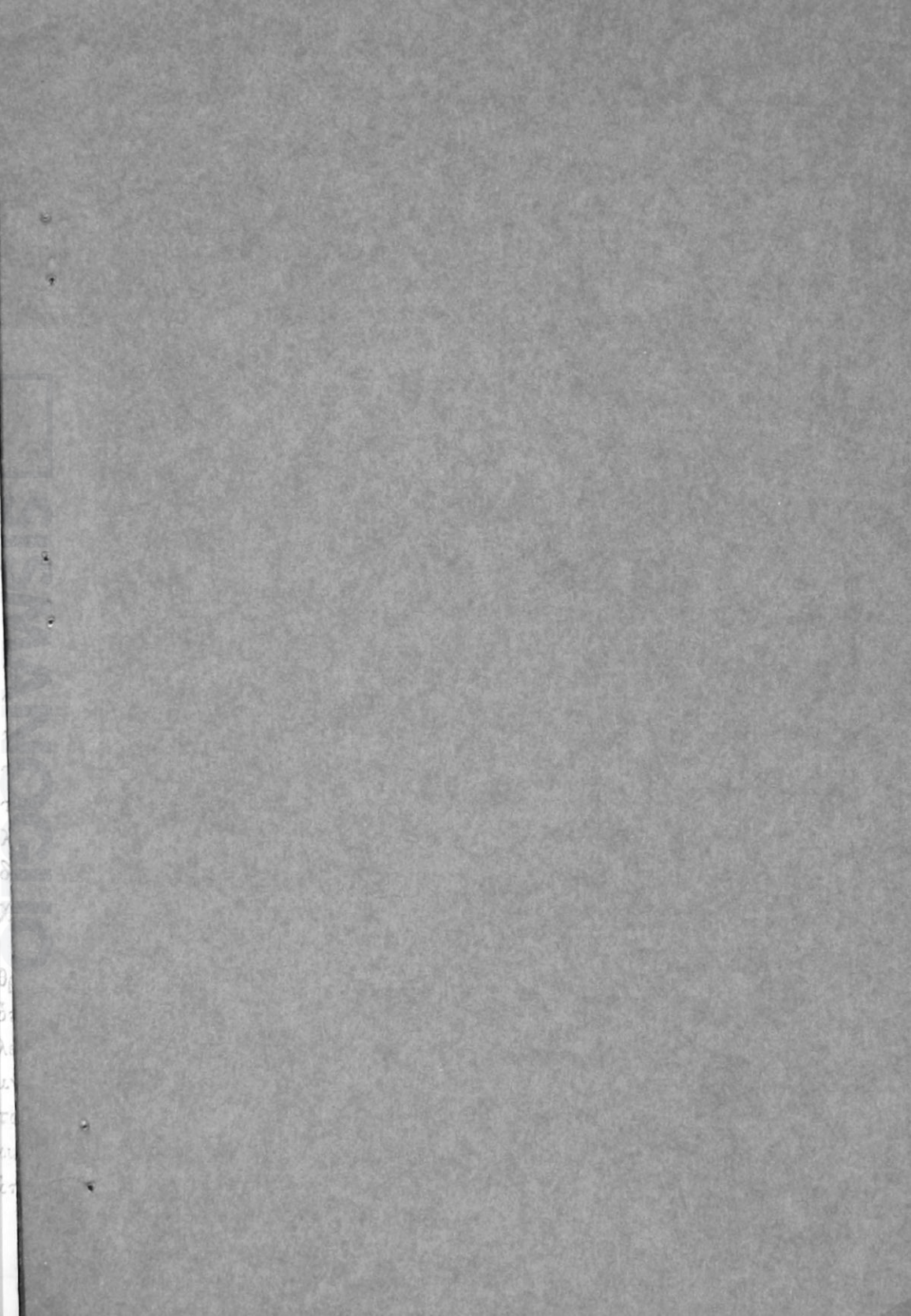
Ἄλλὰ τὰς ἀφηρημένας ἢ κατὰ θεωρίαν γνώσεις ταύτας, ἐδιδασκόμεθα καὶ ἀπ' ἄλλα Σχολεῖα. Ἐπειδὴ ὁμῶς χρειάζεται ἰδιαιτέρως διδασκαλία καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς θεωρίας εἰς πρᾶξιν, ἐπεθυμοῦμεν πρὸ πηλοῦ νὰ ἐγείρωνται καὶ Φροντιστήρια, ὅπου οἱ διδά-

σκόμενοι τὴν θεωρητικὴν παιδείαν παρὰ τῶν διδασκάλων, νὰ ὀδηγῶνται καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπὸ τῶν αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ τώρα πρῶτον ὡς ἀπόπειρα τῆς καλῆς ἐπιθυμίας ταύτης, ἐσυστήθη τὸ παρὸν μ' ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὸ θέλει λάβει βελτιώσεις μεγάλας, καὶ ἄλλα θέλουν ἀνεγερθῆ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς μορφώσεως τοῦ μὲν νοῦς μὲ τὰς μαθήσεις, τῆς δὲ καρδίας μὲ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα.

Ὡ πανταχοῦ φίλοι τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος! γίνεσθε προθυμότεροι εἰς ἔργον ἱερώτατον, παρ' ὅσα ἐπενόησεν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, εἰς ἔργον, τὸ ὅποιον μόνον μᾶς ἀποκαθιστᾷ ἀνθρώπους. Τὰ εῤῥῶτα τῆς παιδείας εἶναι χάριτι θεῖα πλούσια τώρα καὶ εὐαπόκριτα. Δὲν λογίζεται πλέον σπάνιος, καὶ διὰ τοῦτο ἀξιέπαινος ὁ πρὸς τὴν παιδείαν ζῆλος, ἀλλὰ χρέος ἀπαραίτητον· καὶ ἡ ἐκπλήρωσις του δὲν εἶναι τόσον ἐπαινετὴ, ὅσον μεμπτή καὶ ἀδικος ἢ ἀμελεία του. Καὶ ὄχι τὰ ἤδη ἔτοιμα νὰ περιθάλπετε μόνον, ἀλλὰ νὰ φροντίζετε καὶ δι' ἄλλα, καὶ τόσον περισσότερα, ὅσον πλειότερους ἐπιθυμοῦτε νὰ ἔχητε καλοὺς, κάγαθους, φιλοθέους, φιλανθρώπους καὶ πραγματικῶς ὠφελίμους εἰς τὴν κοινωνίαν.

MEGAKO

RESEARCH
DEPARTMENT

1985